

Неопытная негова уметвена сила не му прощава да види въ разясненіе взаимносъдържанія вѣщѣхъ; неученый неговъ умъ отрича му ся всякое срѣдство и начинъ за да постигни въ правое за тѣхъ разсѣженіе, в' упознаніе, коя могутъ да изпълнѣтъ негово любопытево. И тако спущаѣтъ ся въ свое мѣчтайно вѣображеніе и чувствуюѣщъ внѣтрѣшно по высокѣ нѣкаѣ си силѣ, отъ коѣхъ сѣ проишли вся вещи, устроява въ себѣ си по высокая сія сѣщества по человѣчьскому крою, вѣображава си тѣхъ вѣплочена, и отдава имъ вся человѣчьскыя способности и силы, по высочайшый обаче стѣпень, отъ колико ся нему явявѣтъ.

Сѣтвореніе вѣображенія его, колко по пѣстро ся украшава, толко повѣчь почва да го благодари; и не познаѣщъ отъ никѣдѣ свое заблужданье, лесно вѣрва все що мѣчтае, и сматра за истинѣ сѣтворенія самага своего вѣображенія.

И понеже обиколяѣщій его прѣдмѣти сѣ' разновидни, и природы силы подѣ многовидна явленія ся прѣдставѣтъ, дивый сей человѣкъ, що ѣ единѣ пѣтъ сѣтворилъ, то всегда и на всекъдѣ твори, и мѣчтае слѣдователно не само едно сѣщество по високаго естества, нѣ многа, отдаваѣщъ каждому, колко слави тѣхъ голѣма и свѣтла, или по долня, и не толко достопочитаема, разна почитанія и достоинства. Любящъ убо и почитаѣщъ человѣкъ сія отъ него убожаваямая сѣщества, взаимно ищи и отъ тѣхъ да ся любви, и благоволи, и да ся прѣдетателствува въ опасности.

Того ради движи на чѣсть тѣхнѣ капища, сѣзидает храмовѣ, приноси жѣртвы, и посвящава самага себе въ служеніе тѣхно.

Отъ таково начяло, то есть отъ незрѣлое сѣстояніе старихъ народѣ, родило ся ѣ баснословіе, то есть недостаточна понятія имѣли сѣ' тогдашни человѣцы за Бога, за сѣзданія міра, и за видимая въ него.